

Posudek bakalářské práce

Název: *Komparace vzdělávání žáků se zrakovým postižením v běžné základní škole a v základní škole pro zrakově postižené*

Autor: *Eva Ratajová*

Studentka se ve své bakalářské práci věnuje tématu, které si patrně vybrala, protože chtěla využít vlastní zkušenost asistenta pedagoga a současně si prostřednictvím polostrukturovaných rozhovorů se zainteresovanými osobami ověřit svůj názor na výhody a nevýhody inkluzivního vzdělávání zrakově postižených v základní škole. Práce tedy nemá charakter vědecké analýzy či výzkumu, a to ani ve své teoretické ani v praktické části.

V teoretické části autorka shromáždila základní relevantní informace popisující situaci zrakově postižených žáků a systém jejich vzdělávání. Jistě by nebylo chybou, kdyby autorka vynechala dosti obecnou 1. kapitolu a věnovala by se detailněji problematice didaktické pomoci žákům se zrakovým postižením.

Praktická část je provedena formou dvou kazuistik, které vycházejí z rozhovorů s blíže neurčeným počtem respondentů z okolí dvou zrakově postižených žáků. Autorka přitom vychází i z vlastní zkušenosti práce asistenta pedagoga a z rozhovorů se samotnými zrakově postiženými žáky. Je škoda, že autorka nepřipojila k práci přepis autentických rozhovorů s respondenty. Takto je oponent odkázán pouze na vlastní úsudek autorky, který je ovlivněn osobní zkušeností s aktéry (žáky, rodiči, učiteli).

Nejproblematictější na předložené práci je otázka, zda je vůbec možné provést *komparaci* dvou systémů vzdělávání pouze na základě dvou případů, které jsou navíc značně odlišné. Autorce se skutečně pouze podařilo „poukázat na konkrétní přístupy a možnosti daných zařízení (myšleno základní školy a základní školy speciální), postoje žáků, jejich rodin a pedagogů“. Pokud ovšem autorka nechtěla posuzovat „způsoby vzdělávání“ obou škol (srov. s. 38), zůstává otázkou, jaký smysl provedené rozhovory a vypracované kazuistiky vůbec měly.

Ačkoliv jedním z klíčových pojmů práce je *inkluze*, autorka tento pojem dostatečně teoreticky neukotvila a nevysvětlila. Proto bych očekával, že se k tomuto pojmu v rámci obhajoby vrátí a zřetelně vysvětlí rozdíl mezi oběma paradigmaty – integrace a inkluze.

Po stránce vnější úpravy i po stránce formální je práce téměř bezchybná. Drobnou formální chybou je způsob odkazů na stejné prameny na téže stránce: např. na s. 13 a na s. 17 autorka uvádí opakovaně plnou citaci díla, i když by stačilo uvést odkaz ve zkrácené formě. Nedostatky najedeme spíše v jazykové stránce díla (shoda podmětu s přísudkem na s. 6, nejasná formulace v první větě odst. 1.3.2 na s. 11, chybějící slovo na s. 38).

Na základě výše uvedených zjištění se domnívám, že autorka v zásadě splnila požadavky kladené na bakalářskou práci, proto ji **doporučuji k obhajobě**. Současně je pro mě – vzhledem k vágnímu stanovení cíle práce – obtížné navrhnout známku, kterou by měla být práce ohodnocena. Proto navrhuji ohodnotit tuto práci známkou **dobře**, v případě výborné obhajoby (včetně teoretické orientace v problematice inkluze) známkou **velmi dobře**.

V Českých Budějovicích dne 17. května 2019

doc. Michal Kaplánek, Th.D.
oponent